

พระราชบัญญัติ
ระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉินและกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราวต่อไปอีก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๐๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉิน และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว ซึ่งจะหมดอายุในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๑ ให้ใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันหมดอายุ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยรัฐบาลเห็นว่า สมควรจะได้มีกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราถาวรแต่โดยที่ร่างกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราถาวรไม่อาจเสนอเป็นกฎหมายไว้ได้ทันภายในเดือนเมษายน ๒๕๐๑ ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดของการใช้กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว จึงจำเป็นต้องขยายอายุการใช้ระบบที่ใช้อยู่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราถาวรออกใช้